

ת"ד 1403/04/14 - מדינת ישראל נגד חנוך בן עטיה

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

11 דצמבר 2014

ת"ד 1403-04-14 מדינת ישראל נ' בן

עטיה

בפני כבוד השופט אלון אופיר

בעניין: מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד וינר

המאשימה

נגד

חנוך בן עטיה ע"י ב"כ עו"ד ליברמן

הנאשמים

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בביצוע העבירות אשר יוחסו לו בכתב האישום.

בהתאם לעובדות כתב האישום, החנה הנאשם כלי רכב מסוג מלגזה בצורה לא בטוחה, ולאחר שזו התדרדרה, פגעה היא בחברו לעבודה וגרמה לחברו חבלה קשה של ממש ברגלו.

לאחרונה, וכתוצאה ישירה של אותה הפגיעה, נקטעה רגלו של מר קומי מרדכי (הנפגע באירוע זה).

כבר בשלב זה, יש להדגיש כי אין המדובר באירוע המאפיין מצב של תאונת דרכים.

מבחינה משפטית המדובר יותר בתאונת עבודה מאשר תאונת דרכים, שכן אין המדובר בנהיגת כלי רכב בכביש אלא בהשארת כלי רכב מנועי מסוג מלגזה באופן שאפשר התדרדרות הרכב לכיוון הנפגע, כאשר הנאשם עצמו שהה באותו הזמן לצד הנפגע ועלול היה להפגע אף בעצמו.

מתחם הענישה ביחס לתאונות בהם נגרמו חבלות קשות של ממש נע בין 24 חודשי פסילה מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה ועד ל-40 חודשים של פסילה, כאשר רכיב המאסר נע בין 0 ועד 3 חודשי מאסר (ראה בעניין זה את עפ"ת 46568-01-14 קריחלי נגד מדינת ישראל).

בפרשה שבפני הנאשם הודה ולקח אחריות מלאה ביחס לאירוע שהתרחש לפני כשנה.

הנאשם עצמו אדם מבוגר בן 65, אשר אמור לצאת לפנסיה בעוד שנתיים.

הנאשם נוהג משנת 1975 ולחובתו אין כל עבר תעבורתי שכן עבירת הקנס האחרונה שביצע בשנת 2001 התיישנה. המדובר בנהג ואדם נורמטיבי לחלוטין.

שמעתי באולם בית המשפט את הנפגע באירוע זה, אשר תאר בפני את הסבל העצום אשר עבר ועוד יעבור בשל תאונה מחרידה זו.

המדובר באדם אציל נפש אשר לא ביקש את רעת הנאשם בפני ורק סקר בפני בית המשפט את הקורות אותו מיום התאונה.

פציעתו של מר קומי מרדכי קשה מאד, נכותו הכוללת קטיעת רגלו תחייב מן הסתם שיקום ארוך, וללא ספק חייו השתנו לרעה באופן קיצוני כתוצאה מפגיעתו באירוע זה.

יחד עם זאת, המדובר ברשלנות ולא בכוונה של הנאשם לגרום לפגיעה במר קומי מרדכי.

רשלנות הנאשם נובעת מאי ווידוא כי בלם היד של המלגזה משוך באופן שלא יאפשר תזוזה שלה.

הנאשם עצמו לא היה מודע למצב המסוכן בו הייתה מצוייה המלגזה, שכן הוא עצמו היה צמוד לנפגע את נעה המלגזה לעברם, ובמצב זה, סיכן הנאשם עצמו במו ידיו את חייו שלו.

אלא, שבעבירת רשלנות, חוסר המודעות מקום בו לאדם מן הישוב הייתה אמורה להיות מודעות, היא אשר מייצרת את העבירה.

אין אני סבור כי בנסיבות של לקיחת אחריות מלאה, לאור גילו של הנאשם והיעדר מוחלט של עבר תעבורתי, יש הצדקה לרכיב של מאסר בפועל.

אני סבור כי רכיבי ענישה של פסילה בפועל, קנס, פסילה מותנית ומאסר מותנה, יהלמו את נסיבותיה של פרשה נתונה זו.

אני מסכים לחלוטין עם טיעוני התובע לפיהם על תקופת הפסילה לענות על עקרון ההלימה במיוחד נוכח החבלות הקשות שנגרמו לנפגע.

המחוקק יצר זיקה ישירה בין חומרת הפגיעות באירוע תאונתי ובין רף הענישה הראוי ולכן לחומרת הפגיעה בפרשה זו נפקות רבה לצורך קביעת רף הפסילה ההולם.

נוכח מתחם הענישה הנוהג, ולאחר בחינת רף הרשלנות הספציפי בפרשה זו (כאשר אין המדובר בנהיגה במהירות מופרזת או בבריונות כבישים), אין אני סבור כי יש הצדקה לחלקו העליון של המתחם.

תקופת פסילה כוללת בת 30 חודשים תשקף בעיני מצד אחד את חומרת החבלות שנגרמו בפרשה זו אל מול לקיחת האחריות מצד הנאשם, גילו המבוגר והיעדר כל עבר תעבורתי מצידו.

בכדי שלא ייגרם אבדן פרנסה מידי לנאשם, יעוכב ריצוי עונש הפסילה לפרק זמן סביר.

תקופת הפסילה שתגזר להלן, תאוזן גם ברכיב של מאסר מותנה, קנס ופסילה מותנית כעונש צופה פני עתיד.

אני סבור כי תמהיל ענישה זה, יענה על עקרון ההלימה בפרשה קשה זו.

לפיכך, הנני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

א. קנס בסך 2000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם תוך 120 יום מהיום.

ב. הנני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק את רשיון הנהיגה לתקופה של 30 חודשים.

עמוד 2

מורה על עיכוב ביצוע עונש הפסילה בפועל למשך 12 חודשים.

ג. הנני פוסל את הנאשם מלקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 8 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים.

ד. הנני גוזר על הנאשם 5 חודשי מאסר אשר ירוצו במידה והנאשם יבצע ויורשע בביצוע עבירה של נהיגה בקלות ראש אשר גרמה לתאונת דרכים והכל תוך 3 שנים מהיום.

הודעה לנוכחים הזכות לערער על גזר הדין תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ט כסלו תשע"ה, 11 דצמבר 2014,
במעמד הנוכחים.